

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoKR/70/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116218402
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1116218402.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Ľubice Břrouškovéj, v právnej veci žalobcu: LEGES Recovery k.s., so sídlom Pod Urpínom 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 982 586, správca úpadcu: Ing. Dana Fialová, Tešedíkova 77, 841 06 Bratislava, IČO: 40 105 504, práv. zast.: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., Pribinova 20, 811 09 Bratislava, IČO: 50 491 300, proti žalovaným v III. rade: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., v IV. rade: A. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., obaja práv. zast.: Marják, Ferenci & Partners s.r.o., Tajovského 17, 040 01 Košice, IČO: 50 164 988, v V. rade: H. B., I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX/X, XXX XX E., práv. zast.: BARRISTER LEGAL s.r.o., Radvanská 28, 811 01 Bratislava, IČO: 46 225 234, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 7Cbi/25/2016-1001 zo dňa 14.03.2022, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd o p r a v u j e záhlavie rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 7Cbi/25/2016-1001 zo dňa 14.03.2022 tak, že nesprávne označenie žalovaných v I. rade: A. B. C., J. XX/X, E., nar. XX.XX.XXXX, žalovanému v II. rade: A. H. C., I. G., bytom J. XX/X, E., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení: Mgr. Martin Černák, Zochova 5, Bratislava, advokát, žalovanému v III. rade: A. B. C., D. XXXX/XX, E., nar. XX.XX.XXXX, žalovanému v IV. rade: A. F. G., D. XXXX/XX, E., obaja zastúpení: Advokátska kancelária Marják, Ferenci & Partners s.r.o., Tajovského 17, Košice, žalovanému v V. rade: H. B., I. C., J. XX, E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená: BARRISTER LEGAL s.r.o., Radvanská 28, Bratislava, správne zníe: žalovaných v III. rade: A. B. C., D. XXXX/XX, E., nar. XX.XX.XXXX, v IV. rade: A. F. G., D. XXXX/XX, E., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení: Advokátska kancelária Marják, Ferenci & Partners s.r.o., Tajovského 17, Košice, v V. rade: H. B., I. C., J. XX, E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená: BARRISTER LEGAL s.r.o., Radvanská 28, Bratislava.

II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 7Cbi/25/2016-1001 zo dňa 14.03.2022 v I. odvolaní napadnutom výroku p o t v r d z u j e a v II. odvolaní napadnutom výroku mení tak, že žalovaným v III., IV., V. rade priznáva voči žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

III. Žalovaným v III., IV., V. rade priznáva voči žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca, s poukazom na ust. § 57, § 60, § 62 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (ďalej aj „ZKR“), domáhal určenia neúčinnosti v petite žaloby označených kúpnych zmlúv (ďalej aj „Kúpna zmluva č. 1 a Kúpna zmluva č. 2“) uzavretých medzi Ing. Danou Fialovou a A. B. C. (pôvodne žalovaní v I. a v II. rade) ako predávajúcimi a A. B. C., A. F. G., ako kupujúcimi a následne medzi A. B. C., A. F. G., ako predávajúcimi a H. B., ako kupujúcimi.

1.1. Vzhľadom na späťvzatie žaloby voči Ing. Dane Fialovej a A. B. C. (pôvodne žalovaní v I. a v II. rade), ku ktorému žalobca pristúpil v priebehu konania, súd prvej inštancie voči označeným žalovaným konanie zastavil, rozhodol o trovách konania a v konaní ďalej meritórne pokračoval so žalovanými v III., IV. a V. rade, voči ktorým žalobu zamietol.

1.2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že vo vzťahu ku Kúpnej zmluve č. 1, uzavretej dňa 14.02.2012, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 24.01.2013, nemal preukázané splnenie jednej zo základných podmienok incidenčnej odporovacej žaloby, v zmysle hypotézy § 57 ods. 4 ZKR, a to, že odporovaný právny úkon má povahu úkonu, ktorý ukracuje uspokojenie pohľadávky niektorého z veriteľov. Konštatoval, že ukrátenie nie je zákonnou domnienkou odporovateľnosti (nepredpokladá sa). Jeho existenciu je vždy povinný preukazovať a tvrdiť žalobca. Ukrátenie čo i len jedného v konkurze prihláseného veriteľa je správca povinný preukázať k času, kedy dlžník odporovaný právny úkon urobil, resp. kedy nadobudol účinnosť. Na podporu svojho záveru poukázal na konštantnú judikatúru, konkrétne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/31/2000 a Krajského súdu Žilina sp. zn. 4CoKR/23/2019.

1.3. Žalobca predložil Zmluvu o pôžičke zo dňa 05.09.2006, 22.06.2005 a ich dodatky, výkazy nedoplatkov VZP zo dňa 29.06.2010, 25.03.2011, 10.08.2011, prihlášky pohľadávok veriteľov, konečný zoznam pohľadávok v konkurze Ing. Dany Fialovej sp. zn. 8K/51/2014, ktorými mal súd za preukázanú existenciu pohľadávok (aj po lehote splatnosti) v čase vykonania právneho úkonu dlžníka (resp. v čase nadobudnutia účinnosti úkonu - Kúpnej zmluvy zo dňa 14.02.2012). Dvoch z veriteľov označil žalobca už v žalobe - VŠZP a K. I., avšak nepreukázal ich ukrátenie (neuniesol dôkazné bremeno). Žalobca svojimi tvrdeniami nepreukázal zmenšenie majetku úpadcu v dôsledku uzatvorenia kúpnej zmluvy v takej miere, že pohľadávky iných v konkurze prihlásených veriteľov, ktoré existovali v čase účinnosti odporovaného právneho úkonu, by nemohli byť z majetku úpadcu v uvedenom čase uspokojené.

1.4. Ukrátenie žalobca vnímal v tej rovine, že po uzatvorení Kúpnej zmluvy č. 1 ostal úpadcovi majetok, ktorý nepostačoval na úplné uspokojenie prihlásených pohľadávok konkurzných veriteľov (avšak táto skutočnosť bola zástupcom žalovanej v V. rade opakovane popretá, s poukazom na dostačujúci rozsah majetku úpadkyne). Prvoinštančný súd konštatoval, že ukrátenie nemožno posudzovať vo väzbe výlučne na rozsah uspokojenia veriteľov prihlásených pohľadávok z majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu, ale je potrebné ju posudzovať vo väzbe na konkrétne majetkové pomery úpadcu v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaného právneho úkonu.

1.5. Zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov nevyplývajú skutočnosti ozrejmujúce stav majetku úpadcu v čase účinnosti odporovaného právneho úkonu a následne po uskutočnení odporovaného právneho úkonu, z hľadiska jeho dopadu na majetkové pomery úpadcu v čase jeho uskutočnenia a na možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu, ktoré existovali v čase uskutočnenia úkonu a zároveň boli prihlásené do konkurzu.

1.6. Vo vzťahu k druhej časti petitu, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanej v V. rade vydať do všeobecnej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, kat. územie L. E., súd prvej inštancie uviedol, že do konkurznej podstaty úpadcu možno vydať iba majetok nadobudnutý na základe neúčinného právneho úkonu, keď neúčinnosť právneho úkonu určí súd. Žalovaná v V. rade nenadobudla majetok na základe neúčinného právneho úkonu, ale na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 21.12.2012. Nie je možné zaviazť ju vrátiť do konkurznej podstaty nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX. Súd mal za to, že žalobca sa mal namiesto vydania špecifikovaných nehnuteľností domáhať peňažnej náhrady od žalovaného v III. a v IV. rade, keďže sa majetok zapísaný na LV č. XXXX, kat. územie L. E., v čase podania žaloby už v ich vlastníctve nenachádzal.

1.7. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na tú podstatnú skutočnosť, že pokiaľ ide o zmenu žaloby jej rozšírením o neúčinnosť prevodov nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, kat. územie L. E., k rozšíreniu došlo po uplynutí prekluzívnej ročnej lehoty (§ 57 ods. 2 ZKR). Uviedol, že zmenou žaloby

doručenej súdu dňa 26.03.2019, sa žalobca domáhal určenia neúčinnosti prevodov ďalších, v pôvodnej žalobe neoznačených pozemkov, zapísaných na LV č. XXXX, kat. územie L. E., ktoré boli rovnako predmetom prevodu podľa Kúpnej zmluvy č. 1 a Kúpnej zmluvy č. 2. Súd prvej inštancie ustálil, že ide o kvantitatívnu zmenu petitu (t. j. rozšírenie žaloby), ktorá bola voči súdu uplatnená až po uplynutí ročnej zákonnej (prekluzívnej) lehoty, v ktorej je možné domáhať sa neúčinnosti právneho úkonu (§ 57 ods. 2 ZKR). V tejto časti namietanej neúčinnosti kúpnych zmlúv (týkajúcej sa žalobcom dodatočne označených pozemkov) žalobu voči žalovaným v III., IV., V. rade zamietol. Titulom úspechu žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania. Nárok na trovy konania opätovne (duplicitne) priznal aj žalovaným v II. a III. rade, voči ktorým už svojím prechádzajúcim uznesením č. k. 7Cbi/26/20136-844 zo dňa 06.09.2021 konanie zastavil a súčasne rozhodol aj o trovách konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), čím súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne skutkové závery vyvozené z vykonaného dokazovania a nesprávne právne posúdenie veci. V odvolacej argumentácii zotrval na tvrdení, že odporovaný právny úkon má povahu ukracujúceho úkonu a záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní naplnenia podmienky § 57 ods. 4 ZKR nie je správny. Podľa žalobcu prevodom nehnuteľností z vlastníctva pôvodne žalovaných v I. a v II. rade bola nehnuteľnosť sofistikovane prevedená „na oko“, pričom došlo k zmenšeniu ich majetku. Úkon uzavretia Kúpnej zmluvy č. 2 (medzi žalovanými v III., IV., V. rade) vykonala v mene spriaznenej osoby – žalovanej v V. rade A. H. C. (úpadkyňa), ktorá, ako vyplynulo i z vylúču strán sporu, za žalovanú v V. rade na základe plnej moci podpisovala úverovú zmluvu s Tatra bankou a.s., zabezpečenú záložným právom, ktorou boli zabezpečené finančné prostriedky na prevod nehnuteľností zo žalovaných v III. a v IV. rade na žalovanú v V. rade. Žalobca opísal majetok pôvodne žalovaných v I. a v II. rade ku dňu uzavretia Kúpnej zmluvy č. 1 vo svojich vyjadreniach (z 29.10.2012 a 06.05.2021), pričom tento majetok zabezpečoval pohľadávky veriteľa A. I., resp. M. G.. Hodnota rodinných domov a pozemkov žalovaných v I., II. rade a nehnuteľností otca žalovanej (nachádzajúce sa v kat. úz. L. E. a v k. ú. F. N.), ktoré zabezpečovali pohľadávky označených veriteľov v čase uzavretia odporovaných právnych úkonov, nedosahovala hodnotu pohľadávok týchto veriteľov a ich pohľadávky, po speňažení nehnuteľností zákonným spôsobom, neboli v celom rozsahu uspokojené. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil pomer majetku úpadcu k jeho záväzkom. Podľa žalobcu hodnota záväzkov úpadcov ku dňu prvého prevodu (Kúpna zmluva č. 1) predstavovala sumu 241.549,22 eur (voči 8 veriteľom). Odporovanými právnymi úkonmi bola hodnota majetku znížená minimálne o 165.000,- eur (čo predstavuje rozdiel medzi hodnotou podľa znaleckého posudku a kúpnu cenou). Poukázal na znalecký posudok vyhotovený A. N. O., dňa 14.12.2011 na účely dražby iniciovanej Tatra bankou a.s. a tam stanovenú hodnotu nehnuteľností v sume 465.000,- eur. Z výpovedí svedkov a žalovaných nedošlo k hodnovernému preukázaniu stanovenia kúpnej ceny dohodnutej vo výške 300.000,- eur. Nebolo tiež preukázané, že v čase prvého prevodu bola úpadcom v hotovosti vyplatená časť kúpnej ceny v sume 100.000,- eur. Odvolateľ sa nestotožnil ani s odkazom prvoinštančného súdu na judikatúru vyšších súdov, nakoľko táto sa vzťahuje na konkurz právnických osôb, pričom v prejednávanej veci ide o konkurz fyzickej osoby. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/31/2000, podľa ktorého pre záver súdu o tom, či sú splnené podmienky v odporovateľnosti, je rozhodujúce, aký by bol stav majetku úpadcu, keby napadnutý úkon neuskutočnil. Zotrval na tvrdení, že úpadca nevlastní majetok postačujúci na to, aby sa z neho uspokojili nezabezpečení veritelia, hoci pred vykonaním odporovaných právnych úkonov takýto majetok (odporované nehnuteľnosti) vlastnil. Podmienky odporovateľnosti preto naplnené boli. Vo vzťahu k pasívnej legitímácii žalovaných, žalobca uviedol, že táto svedčí žalovaným v III., IV. a V. rade. Kúpnu zmluvu č. 1, aj Kúpnu zmluvu č. 2, je potrebné posudzovať ako prevody medzi spriaznenými osobami, hoci žalovaný v III. a v IV. rade sa formálne prezentujú ako osoby, ktoré znaky spriaznenosti nespĺňajú. Žalobca však mal za to, že v čase uzatvárania Kúpnej zmluvy č. 1 musel medzi jej účastníkmi (pôvodne žalovaní I., II. a žalovaní III., IV.) existovať nadštandardný vzťah rovnajúci sa vzťahu spriaznenej osoby, keďže žiadna nespriaznená osoba, by za tak nevýhodných podmienok zmluvu neuzavrela. Pokiaľ ide o žalovanú v V. rade, z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že nehnuteľnosť bola na ňu prevedená uvedeným spôsobom úmyselne, v snahe vyhnúť sa priamemu prevodu medzi blízkymi osobami.

Rozsudku ďalej vytýkal jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok riadneho odôvodnenia.

V odvolacom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaní v III. a v IV. rade v písomnom vyjadrení, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, k odvolaniu žalobcu uviedli, že sa stotožňujú s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pričom poukázali najmä na dôvody uvedené v ods. 22. a 23. jeho odôvodnenia. K odvolacím tvrdeniam žalobcu uviedli, že v čase uzavretia Kúpnej zmluvy č. 1 zo dňa 14.02.2013 a povolenia jej vkladu do katastra dňom 20.02.2012, vlastnili pôvodne žalovaní v I. a v II. rade majetok v hodnote 748.600,- eur. Žalovaní v III. a v IV. rade sú vo vzťahu k úpadcom cudzie a nespriaznené osoby, ktoré nie sú nijako personálne, ani majetkovo prepojené. Pri uzavretí kúpnej zmluvy dochádzalo k vyjednávaniu kúpnej ceny, pričom bol zohľadnený právny stav nehnuteľností, kedy na nich viazli ťarchy – zmluvné záložné a exekučné právo, ako aj potreba rýchleho financovania. Následne bolo pristúpené k dohode o trhovej cene prevádzaných nehnuteľností. Jednalo sa teda o číro obchodnú transakciu. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

4. Žalovaná v V. rade v písomnom vyjadrení, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, k odvolaniu žalobcu uviedla, že zotrváva na tvrdeniach uplatnených pred súdom prvej inštancie. Súd žalobu zamietol sčasti kvôli neuplatneniu práva včas, teda kvôli preklúzii práva (ods. 21. rozsudku) a vo zvyšku pre nepreukázanie naplnenia podmienky ukracujúceho úkonu (§ 57 ods. 4 ZKR) zo strany žalobcu. Odvolaciu argumentáciu žalobcu označila za účelovú. K odvolaciemu tvrdeniu žalobcu o nepreukázaní úhrady prvej časti kúpnej ceny vo výške 100.000,- eur (z Kúpnej zmluvy č. 1) uviedla, že v súdnom spise je založený príjmový doklad č. 0021422012 zo dňa 14.02.2012 o úhrade tejto sumy. Prijatie tejto úhrady na pojednávaní potvrdil aj žalovaný v III. rade (p. C.), ktorý k tejto otázke vypovedal na pojednávaní konanom dňa 25.10.2021. Prevzatie tejto časti kúpnej ceny na pojednávaní takisto potvrdil aj pôvodný žalovaný v I. rade (p. C.). Žalobca nepredložil žiadny dôkaz spochybňujúci uskutočnenie tejto platby medzi stranami Kúpnej zmluvy č. 1. Žalovaná v V. rade si nevie predstaviť, na základe čoho by súd prvej inštancie mal dospieť k inému záveru a uviesť, že tieto peniaze si strany neodovzdali.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že strany Kúpnej zmluvy č. 1 sa pred dražbou nepoznali. Žalovaný v III. rade bol záujemcom o kúpu nehnuteľností v dražbe vykonávanej na návrh Tatra banky a.s., čo preukázali aj predloženými dôkazmi. Pri obhliadke nehnuteľností, o ktoré mal záujem, sa zoznámil s p. C.. Pred podpisom kúpnej zmluvy kupujúci vyplatili v hotovosti prvú časť kúpnej ceny v sume 100.000,- eur. Zvyšná časť kúpnej ceny bola použitá na vyplatenie veriteľov úpadcov so záložnými právami, a to Tatra banka, a.s. a p. O.. Tvrdenie žalobcu o účelovej kúpe nehnuteľností, blízkom vzťahu medzi stranami kúpnej zmluvy a úmysle ukrátiť veriteľov úpadcov, sú nezmyselné a nelogické.

Za účelové označila aj tvrdenia žalobcu o údajnom nesprávnom právnom posúdení veci prvoinštančným súdom v otázke splnenia zákonnej podmienky ukracujúceho úkonu podľa § 57 ods. 4 ZKR. Na podporu svojho tvrdenia poukázala na konštantnú judikatúru súdov k cit. ust. ZKR, predloženú v priebehu konania.

Kúpnu zmluvu č. 1 jej zmluvné strany uzatvorili v roku 2012, pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadkyne. Žalobca preto mal už v žalobe uviesť súpis majetku úpadcov a jeho hodnotu k dátumu účinnosti tejto zmluvy. Zároveň mal uviesť súpis majetku a jeho hodnotu po vykonaní tohto právneho úkonu a túto hodnotu následne porovnať s v tom čase splatnými pohľadávkami veriteľov, ktorý si svoje pohľadávky prihlásili v konkurze na majetok úpadkyne (Okresný súd Bratislava I č. k. 8K/51/2014). Toto porovnanie žalobca neurobil v žalobe, ani počas konania pred súdom prvej inštancie. Žalobca majetok úpadcov ku dňu prevodu na základe Kúpnej zmluvy č. 1 neohodnotil. Ohodnotil jeho jednotlivé časti iba k dátumom, kedy ich zaraďoval do súpisov majetku jednotlivých podstát. Žalovaná v V. rade zotrvala na tvrdení, že hodnota nehnuteľného a huteľného majetku úpadkyne, podielu v štyroch obchodných spoločnostiach, postačovala na úhradu pohľadávok prihlásených konkurzných veriteľov, splatných v čase účinnosti Kúpnej zmluvy č. 1. Poukazovala na skutočnosť, že ani sám žalobca pri speňažovaní majetku podstaty nedosiahol sumu podľa znaleckého posudku a nehnuteľnosti z majetku podstaty predal za cca 72 %, 69 % ich súpisovej hodnoty. V zmysle výsledkov speňažovania majetku úpadkyne, preto kúpna cena dohodnutá stranami Kúpnej zmluvy č. 1 vôbec nevyzerá ako cena neobvyklá a neprimeraná. Naopak, pri porovnaní získaných peňazí sa dohodnutá kúpna cena javí adekvátna a úplne porovnateľná s hodnotami dosiahnutými pri speňažovaní majetku úpadcov žalobcom.

Ako nedôvodné odmietla tvrdenie žalobcu, že o celej veci mala mať vedomosť a išlo o účelový úkon „na oko“, „prepis v rodine“. Uviedla, že v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy č. 1 študovala na vysokej škole v USA, čo preukázala. Nemala príjem a pracovať začala až dňa 01.06.2012, čo rovnako preukázala. Štúdium jej aj bratovi financovali rodičia.

Žalobca nevysvetlil, z čoho by študentka bez príjmu mohla pomôcť úpadcom „simulovať predaj nehnuteľností na oko“. Nevysvetlil, prečo si kupujúci z Kúpnej zmluvy č. 1 na kúpu nehnuteľností vzali

hypotekárny úver, ktorý potom žalovaná v V. rade musela pri uzatvorení Kúpnej zmluvy č. 2 vyplatiť, ak boli blízke osoby a kúpu mohli realizovať bezhotovostne „na oko“.

Zotrvala na tvrdení, že o predaji rodinného domu nevedela. O tejto skutočnosti sa dozvedela až v lete 2012, pri návšteve rodičov. Vysvetlenie situácie, prečo jej rodičia o nútenom predaji domu nepovedali, je tá, že asi posledná vec, ktorá by rodičov hocijakého dieťaťa napadla, je oznámiť dieťaťu, že pre nezaplatenie školného zahraničnú vysokú školu nebude môcť doštudovať a dovedy investovaný čas a peniaze boli zbytočné. Od 01.06.2012 sa zamestnala a následne predmetné nehnuteľnosti na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 21.12.2012, zavkladovanej pod V-289/13 zo dňa 24.01.2013 (ďalej aj len „KZ 2“), nadobudla za pomoci získaného hypotekárneho úveru v OTP banke, a.s., ktorý si neskôr refinancovala v Tatra banke, a.s.

Namietala nedostatok svojej vecnej pasívnej legitímácie, pretože nerobila žiadny úkon s úpadcami. Nehnuteľnosti nenadobudla bezodplatne, ale z hypotekárneho úveru, z ktorého zaplatila žalovaným v III. a v IV. rade sumu 310.000,- eur. O uzatvorení Kúpnej zmluvy č. 1 sa dozvedela až v lete 2012, pričom vynaložila všetku obvyklú starostlivosť primeranú jej schopnostiam a možnostiam ako zahraničnej študentky a nezistila, že by došlo k ukráteniu veriteľov, alebo že by kúpou predmetných nehnuteľností na základe Kúpnej zmluvy č. 2 mohla nejakým spôsobom veriteľov ukrátiť. Napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť ako vecne správny.

5. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaných zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach. Mal za to, že v konaní boli predkladané hodnoty majetku, z ktorých súdu muselo byť zrejmé, akú hodnotu mal majetok úpadkyne (úpadcov) v čase vykonania odporovaného právneho úkonu. Opomenutým záverom zostáva, že majetok úpadcu speňažený zákonným spôsobom v rokoch 2019-2020 nepostačoval na úhradu prihlásených pohľadávok, ktoré existovali v čase vykonania odporovaného právneho úkonu. Zotrval i na tvrdení o dôvodnosti posudzovať odporované úkony ako úkony medzi spriaznenými osobami.

6. Na svojich tvrdeniach v podanej duplike zotrvali aj žalovaní v III., IV. rade a žalovaná v V. rade.

7. Žalovaní v III., IV. rade, v podanej duplike zotrvali na tvrdení, že dlžníčka v čase uzavretia kúpnej zmluvy mala aj iný majetok, ktorý stačil na uspokojenie splatných pohľadávok. Žalobca v konaní uviedol, že v čase prvého prevodu bola hodnota všetkých splatných pohľadávok žalovaných v I. a v II. rade vo výške 241.549,22 eur. Na základe uvedeného sú aj žalovaní v III. a v IV. rade názoru, že transakcia – kúpa rodinného domu, ktorou boli uspokojení všetci veritelia zabezpečením záložným právom k tejto nehnuteľnosti, nepredstavuje ukracujúci úkon k ostatným veriteľom, pričom takéto vyhodnotenie prebehlo aj pri posudzovaní úveru, ktorý sa na zaplatenie kúpnej ceny čerpal. Zámer žalovaných sledovaný kúpou spočíval buď kúpou rodinného domu uchovať hodnotu, ktorá plynutím času narastala (pre predpokladaný nárast cien nehnuteľností, čo nepopiera ani žalobca), alebo v prípade potreby si dom ponechať na vedenie rodinného života. Navyše, zámer žalovaných pre rozhodnutie vo veci nie je podstatný. Dôležitá je vedomosť o hroziacom úpadku, prípadne platobnej neschopnosti pôvodne žalovaných v I. a v II. rade. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že uvedenú vedomosť nemali. Opakované tvrdenia žalobcu o spriaznenosti osôb žalovaných v III., IV. rade so žalovanými v I. a v II. rade boli vyvrátené výpoveďami svedkov, ktoré boli autentické, žiadnym spôsobom neboli koordinované, či pripravené.

8. Žalovaná v V. rade v podanej duplike uviedla, že žalobca mal k dispozícii všetky potrebné informácie o majetku úpadkyne, ktorý na účely podstaty ohodnotil sumou 442.460,- eur (nehnuteľnosti). Táto hodnota mala podľa žalobcu rapídne rásť, nevysvetlil však prečo rapídne nerástla aj v rokoch 2015 až 2020, kedy majetok speňažoval.

Žalobca v žalobe k výške splatných pohľadávok v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy č. 1 uviedol mená 3 veriteľov a výšku ich pohľadávok zistených v konkurze v sume 313.345,57 eur (1. K. I. vo výške 157.067,97 eur, 2. K. I. vo výške 153.833,28 eur a 3. VŠZP vo výške 2.444,32 eur). Neskôr počas konania ustálil výšku splatných pohľadávok v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy č. 1 na sumu 241.549,22 eur (pôvodne uvádzanú výšku pohľadávok znížil o cca 23 %). V tejto sume žalobca uviedol aj pohľadávku K. P. 36.156,45 eur, resp. vo výške 24.270,82 eur, ktorá sa nenachádza v konečnom zozname pohľadávok v konkurze 8K/51/2014, a preto ju nie je možné započítať do celkovej sumy pohľadávok splatných voči úpadkyne v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy č. 1. Suma splatných pohľadávok v konkurze prihlásených veriteľov v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy č. 1 tak podľa žalovanej v V. rade bola v celkovej výške 217.278,40 eur. Žalobcovi musí byť pri porovnaní týchto súm zrejmé, že aj po prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam úpadcov na základe Kúpnej zmluvy č. 1 títo vlastnili majetok postačujúci na

úhradu v tom čase splatných pohľadávok v konkurze prihlásených veriteľov, pretože od roku 2012 do roku 2015 nenarástla hodnota nehnuteľností o 100 %. Nemohlo ísť o ukraľujúci úkon v zmysle ust. § 57 ods. 4 ZKR. Ďalej zotrvala na tvrdení, že Kúpna zmluva č. 2 nebola uzavretá medzi spriaznenými osobami. V čase jej uzavretia žalovaná študovala v USA, nemala vlastný príjem, štúdium financovali rodičia. Kúpnu cenu hradila z hypotekárneho úveru OTP banky, a.s., neskôr prefinancovného cez Tatra banku a.s. O uzavretí Kúpnej zmluvy č. 1 sa dozvedela až dodatočne a neprofitovala z nej.

9. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdu prvej inštancie a na nich založený právne záväzný výrok rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania, je vecne správny. Dôvody uvádzané odvolateľom nie sú spôsobilé spochybniť jeho vecnú správnosť.

13. Z obsahu spisu a podstatných skutkových tvrdení žaloby vyplýva, že žalobca, v postavení správcu podstaty úpadcu Ing. Dana Fialová, sa odporovacou žalobou, doručenou prvoinštančnému súdu dňa 30.08.2016, domáhal určenia neúčinnosti dvoch právnych úkonov – kúpnych zmlúv, a to Kúpnej zmluvy č. 1 uzavretej dňa 14.02.2012 medzi predávajúcimi A. H. C., A. B. C. a kupujúcimi A. B. C., A. F. G., Kúpnej zmluvy č. 2 uzavretej dňa 20.12.2012 medzi predávajúcimi A. B. C., A. F. G. a kupujúcou H. B., I. C.. Dôvody neúčinnosti, vymedzením ktorých je súd viazaný, žalobca videl v naplnení zákonnej definície ukraľujúceho právneho úkonu podľa § 60 ZKR. S poukazom na ust. § 62 ZKR žalobu pôvodne smeroval voči žalovaným I. A. H. C., II. A. B. C. (obaja v konkurze), III. A. B. C., IV. A. F. G. a titulom spriaznenosti aj voči žalovanej v V. rade H. B., ktorá je dcérou úpadcov.

14. V priebehu konania, podaním doručeným súdu dňa 16.07.2021, žalobca vzal žalobu späť voči žalovaným v I. a v II. rade, na základe čoho súd prvej inštancie uznesením č. k. 7Cbi/25/2016-844 zo dňa 06.09.2021 konanie voči žalovaným v I. a v II. rade zastavil a rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Po čiastočnom zastavení konania prvoinštančný súd vo veci ďalej pokračoval voči žalovaným v III. až v V. rade, voči ktorým žalobca na žalobe zotrval.

15. Súd prvej inštancie sa vo svojom procesnom postupe správne a dôvodne zaoberal a zisťoval naplnenie základných zákonom stanovených podmienok odporovacej žaloby, ktorými je včasnosť podania žaloby (§ 57 ods. 2 ZKR), odporovaný úkon je ukraľujúcim úkonom a je možné mu odporovať (§ 57 ods. 4 ZKR), odporovaný úkon vykonaný v čase, v ktorom ho možno postihnúť odporovateľnosťou (§ 60 ods. 3 ZKR).

16. Konkurz na majetok úpadkyne Ing. Dana Fialová bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 8K/51/2014 zo dňa 20.08.2015, zverejnený v Obchodnom vestníku č. 164/2015 zo dňa 26.08.2015.

17. Súd prvej inštancie, vychádzajúc z dátumu vyhlásenia konkurzu, správne ustálil včasnosť podania pôvodnej žaloby, doručenej mu dňa 30.08.2016 (t. j. v posledný deň lehoty stanovenej § 57 ods. 2 ZKR, v znení účinnom od 01.01.2012).

18. Rovnako správne sa vysporiadal aj s otázkou včasnosti rozšírenia pôvodnej žaloby (doručenej súdu elektronicky dňa 25.03.2019), kde konštatoval preklúziu práva žalobcu. Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca zmenenou žalobou rozšíril pôvodne žalovaný nárok (právo) o ďalšie nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, ktoré boli predmetom prevodu podľa kúpnych zmlúv, avšak žalobca ich

prevodu v pôvodnej žalobe neodporoval (t. j. v tejto časti Kúpnu zmluvu č. 1, 2, nenapadol a nebola predmetom odporovania). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že predmetná kvantitatívna zmena žaloby bola uplatnená po uplynutí prekluzívnej ročnej lehoty od vyhlásenia konkurzu, v dôsledku čoho takto uplatnené (rozšírené) právo nie je možné žalobcovi priznať. Žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu – kúpnych zmlúv v časti týkajúcej sa prevádzaných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, preto dôvodne zamietol. Odvolací súd bližšie odkazuje na svoje skoršie rozhodnutie, kde sa otázkou zmeny petitu odporovacej žaloby už zaoberal (1CoKR/32/2019, obdobne aj Krajský súd Trnava 21CoKR/7/2012).

19. Súd prvej inštancie vec správne skutkovo a právne posúdil aj v závere, že žalobca nepreukázal, že odporovaný právny úkon - Kúpna zmluva č. 1, ktorou došlo k prvému prevodu vlastníctva z úpadcov na žalovaných v III., IV. rade, je ukraľujúcim právnym úkonom podľa § 57 ods. 4 ZKR, t. j. že naplňuje zákonnú a neopomenuteľnú podmienku právneho úkonu, ktorému je možné odporovať. Ustálená rozhodovacia prax odvolacích súdov, ako aj dovolacieho súdu, už dala odpoveď, že dôkazné bremeno preukázania naplnenia podmienky odporovaného úkonu podľa § 57 ods. 4 ZKR zaťažuje žalobcu.

20. Podľa § 57 ods. 4 ZKR, odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnemu úkonu dlžníka, ktorý ukraľuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

21. Niet sporu v tom, že nie každý odplatný právny úkon, ktorým dôjde k prevodu majetku, má povahu ukraľujúceho úkonu. Samotný prevod majetku znamená len zmenu jeho formy (z vlastníctva vecí na spravidla peňažné plnenie). I v prípade, ak by konkrétnym právnym úkonom došlo k zmenšeniu hodnoty majetku dlžníka (napr. z dôvodu prevodu za nižšiu cenu), táto skutočnosť sama o sebe nevyvoláva následok ukraľujúceho úkonu, pokiaľ dlžník disponuje dostatkom iného majetku, z ktorého by bol spôsobilý uspokojiť pohľadávky svojich konkurzných veriteľov, existujúce a splatné v čase vykonania/ účinkov napádaného právneho úkonu.

22. Dôsledok ukrátenia čo i len jedného z veriteľov (neskôr prihlásených do konkurzu), ktorý v čase vykonania tohto právneho úkonu mali voči dlžníkovi splatné pohľadávky, musí nastať k momentu jeho platnosti, resp. k momentu nástupu jeho vecno-právnych účinkov. Len voči takémuto právnemu úkonu konkurzný zákon pripúšťa možnosť domáhať sa jeho neúčinnosti.

23. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov nevyplývajú skutočnosti ozrejmujúce stav majetku úpadkyne v čase účinnosti odporovaného právneho úkonu (Kúpnej zmluvy č. 1) a následne po uskutočnení odporovaného právneho úkonu z hľadiska jeho dopadu na majetkové pomery úpadkyne, ktoré existovali v čase uskutočnenia tohto právneho úkonu, a ktoré boli zároveň prihlásené do konkurzu.

24. Žalobca v rozhodujúcich tvrdeniach žaloby uviedol, že v čase uzavretia Kúpnej zmluvy č. 1 mali predávajúci (dlžníci - úpadcovia) záväzky voči veriteľovi: K. I., v sumách 157.067,97 eur a 153.833,08 eur (neskôr postúpená na veriteľa M. G.), zabezpečená záložným právom, VŠZP v sume 2.444,32 eur, (t. j. spolu 313.345,37 eur). Predajom nehnuteľností, Kúpnu zmluvou č. 1 za kúpnu cenu 300.000,- eur, podľa žalobcu došlo k naplneniu podmienky ukraľujúceho úkonu podľa § 57 ods. 4 ZKR. V priebehu konania žalobca (vyjadrenie z 29.10.2020) uviedol, že v čase realizácie Kúpnej zmluvy č. 1, 2 (v čase prevodov 14.02.2012 a 20.12.2012) existovali pohľadávky veriteľov (J. Q., VŠZP, N. P., EOS KSI, CRH (Slovensko) a.s., Hlavné mesto SR Bratislava) v celkovej sume 214.549,22 eur.

25. Odvolací súd, vychádzajúc z obsahu spisu a z neho vyplývajúceho skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, sa stotožňuje so správnosťou právneho záveru, že žalobca nepreukázal, že by po uzavretí Kúpnej zmluvy č. 1 došlo k zmenšeniu majetku (v BSM) úpadkyne a jej manžela (dlžníci) v takej miere (rozsahu), ktorou bola naplnená podmienka ukraľujúceho úkonu podľa § 57 ods. 4 ZKR.

26. Žalobca, ktorým je správca podstaty, súdu nepreukázal konkrétne majetkové pomery úpadkyne v čase uskutočnenia (účinnosti) Kúpnej zmluvy č. 1, ani také ich zmenšenie v dôsledku namietaného právneho úkonu, že došlo k ukráteniu niektorého z veriteľov. Z obsahu spisu i súpisu podstaty úpadkyne Ing. Dany Fialovej vyplýva, že disponovala ďalším nehnuteľným a hnutelným majetkom. Žalobca nepreukázal, že by hodnota majetku úpadkyne v pomere k splatným pohľadávkam veriteľov (ktorý sa

následne prihlásili do konkurzu), existujúcim v čase uzavretia Kúpnej zmluvy č. 1, nepostačoval na úhradu týchto pohľadávok.

27. Odvolací súd v svojom právnom závere poukazuje na to, že na preukázanie naplnenia podmienky ukracujúceho právneho úkonu nie je rozhodujúce, v akom rozsahu boli v konkurze uspokojené pohľadávky prihlásených veriteľov (existujúce a splatné v čase vykonania odporovaného úkonu), ani aký bol výťažok správcom speňaženého majetku (ako dobre sa speňažil).

Podstatné je posúdenie, či majetok, ktorý úpadcovi po vykonaní odporovaného úkonu zostal, by vzhľadom na jeho reálnu (trhovú, realizovateľnú) hodnotu v danom čase postačoval na úhradu v tom čase existujúcich splatných pohľadávok tých veriteľov, ktorí ich neskôr prihlásili v konkurze vedenom voči úpadkyni alebo, či došlo k jeho zmenšeniu v takej miere, že by takého uspokojenie možné nebolo. Preukázanie majetkových pomerov úpadkyni po uzavretí Kúpnej zmluvy č. 1 v pomere k splatným pohľadávkam tých veriteľov, ktorí sa následne prihlásili do konkurzu, bolo vecou dôkaznej povinnosti žalobcu.

28. Odvolací súd konštatuje, že v prípade nepreukázania naplnenia podmienky ukracujúceho právneho úkonu podľa § 57 ods. 4 ZKR nie je daný dôvod skúmať a viesť ďalšie dokazovanie ohľadne naplnenia žalobcom vymedzeného právneho dôvodu odporovania právneho úkonu dlžníka. Nenaplnenie podmienky § 57 ods. 4 ZKR je dôvodom na zamietnutie žaloby, ako správne konštatoval súd prvej inštancie.

29. V postupnosti zákonom vymedzených všeobecných podmienok (§ 57 ods. 2, 4 ZKR) a osobitných podmienok odporovateľnosti (definovaných jednotlivými odporovacími dôvodmi), je opodstatnené prijať záver, že pokiaľ žalobca nepreukáže naplnenie základných všeobecných podmienok, niet dôvodu zisťovať a dokazovať splnenie osobitných podmienok, ktorými v žalobe vymedzil právny dôvod odporovateľnosti (v prejednávanej veci ide o § 60 ZKR).

30. Pri absencii (nenaplnení) zákonnej podmienky vyžadovanej § 57 ods. 4 ZKR, skúmanie ďalších hmotnoprávných podmienok odporovateľnosti, ani vykonávanie ďalšieho dokazovania dôvodnosti podanej žaloby, nie je potrebné. Pokiaľ preto súd prvej inštancie následne nevykonával ďalšie dokazovanie ohľadne žalobcom navrhovaných dôkazov smerujúcich k preukázaniu neúčinnosti Kúpnych zmlúv č. 1 a 2, odvolací súd považuje tento procesný postup súdu prvej inštancie za dôvodný a správny.

31. Vo vzťahu k ďalším odvolateľom nastolených odvolacím námietkam, odvolací súd pre úplnosť uvádza, že námietku žalobcu o spriaznenosti medzi pôvodne žalovanými v I., II. rade a žalovanými v III., IV. rade hodnotí ako právne nedôvodnú a neopodstatnenú. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi účastníkmi Kúpnej zmluvy č. 1 nebol žiadny vzťah spriaznenosti a žalovaní v III. a v IV. rade nespĺňajú žiadnu z definícií spriaznenej osoby podľa § 9 ZKR. Subjektívny názor žalobcu o potrebe posudzovať tento vzťah ako vzťah spriaznených osôb, nemôže spriaznenosť založiť. Za opodstatnenú odvolací súd nepovažuje ani námietku o nepreukázaní úhrady prvej časti kúpnej ceny z Kúpnej zmluvy č. 1 v sume 100.000,- eur. Žalobca súdu prvej inštancie nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ani tvrdenie spochybňujúce vyjadrenia žalovaných v III., IV. rade a pôvodne žalovaného v II. rade o vykonaní tejto úhrady, o realizácii ktorej svedčí aj pokladničný doklad založený v spise súdu prvej inštancie.

32. Pokiaľ ide o výhrady žalobcu k aplikovateľnosti judikatúry, na ktorú v rozhodnutí poukázal súd prvej inštancie, odvolací súd sa zhoduje s názorom prvoinštančného súdu o dôvodnosti odkazu na tieto rozhodnutia a ich použiteľnosti v prejednávanej veci. V citovanej judikatúre (Najvyšší súd SR 2Obdo/31/2020, Krajský súd v Žiline 14CoKR/23/2019) dovolací, ako aj odvolací súd, identicky riešil otázku výkladu § 57 ZKR z hľadiska všeobecných predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu a dôkazného bremena, ktoré znáša žalobca. Ustanovenie § 57 v právnej úprave ZKR, účinnej ku dňu podania žaloby, platilo identicky na všetkých dlžníkoch (úpadcov) bez ohľadu na ich právnu formu (t. j. tak pre právnické ako aj fyzické osoby). Rovnako i žaloba v prejednávanej veci je uplatnená a posudzovaná najskôr z hľadiska podmienok vyžadovaných § 57 ods. 4 ZKR. Dovolací súd (v rozhodnutí 2Obdo/31/2020) považoval za správne právne posúdenie veci odvolacím súdom ohľadne povinnosti žalobcu preukázať zmenšenie majetku v dôsledku odporovaného úkonu, v miere ktorá bráni uspokojeniu splatných, v konkurze prihlásených pohľadávok, ktoré existovali v čase vykonania úkonov (§ 57 ods. 4 ZKR). Rovnaký právny záver k výkladu § 57 ods. 4 ZKR zaujal aj Krajský súd

v Žiline v rozhodnutí 14CoKR/23/2019. Odvolací súd konštatuje, že obe citované rozhodnutia, na ktoré v dôvodoch napadnutého rozsudku odkázal súd prvej inštancie, sú v prejednávanej veci, z hľadiska posúdenia splnenia podmienok § 57 ods. 4 ZKR, plne aplikovateľné a sú súčasťou ustálenej judikačnej praxe vyšších súdov k tejto otázke.

33. Súd prvej inštancie sa dostatočne a riadne vysporiadal s otázkou splnenia základnej hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 ZKR, ktorej naplnenie (preukázanie zo strany žalobcu) je základným predpokladom na to, aby súd pristúpil k skúmaniu dôvodnosti žaloby z hľadiska žalobcom uplatnených skutkových a právnych dôvodov odporovania. V dôvodoch rozhodnutia sa dostatočne a riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami vedúcimi pre posúdenie splnenia podmienky § 57 ods. 4 ZKR. Vzhľadom na nepreukázanie všeobecných predpokladov odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 ZKR, súd dôvodne nevykonával ďalšie dokazovanie na preukázanie žalobcom uplatnených skutkových a právnych dôvodov odporovania.

34. Odvolací súd v prejednávanej veci nezistil naplnenie žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v jeho I. výroku vecne správny. V zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku ako vecne správny potvrdil.

35. Odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil II. (závislý výrok) rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ním súd prvej inštancie opätovne rozhodol aj o trovách konania pôvodne žalovaných v I., II. rade, napriek tomu, že o tomto nároku už rozhodol svojim skorším (konečným) uznesením č. k. 7Cbi/26/20136-844 zo dňa 06.09.2021, ktorým voči žalovaným v I., II. rade konanie zastavil a rozhodol aj o trovách konania.

36. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

37. V zmysle cit. ust. CSP odvolací súd súčasne opravil zrejmu nesprávnosť záhlavia odvolaním napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie na strane žalovaných nesprávne uviedol aj pôvodne žalovaných v I., II. rade, hoci voči týmto žalovaným svojim predchádzajúcim rozhodnutím konanie zastavil (pre späťzatie žaloby). Žalovaní v I., II. rade, v dôsledku zastavenia konania (uznesením, ktoré nebolo napadnuté odvolaním) už v čase vydania napadnutého rozsudku, neboli stranami sporu a prvoinštančné, ako i odvolacie konanie, smerovalo len voči žalovaným v III. až V. rade. Uvedenú zrejmu nesprávnosť záhlavia rozsudku súdu prvej inštancie bolo namieste napraviť postupom podľa § 224 CSP.

38. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným v III., IV. rade, v konaní zastúpeným spoločným právnym zástupcom a žalovanej v V. rade, titulom úspechu priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si v konaní uplatnili. O výške trov, v súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 CSP, rozhodne vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania /§ 447 písm. d), e) CSP/.